Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	TO-8Cpr/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4619201860
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Krausová
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2024:4619201860.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Máriou Krausovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. X, občan SR, proti žalovanému: ODUT s.r.o. v Likvidácii, ul. 29. augusta 1524/24, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 50 864 866, (od 07.04.2023), o určenie, že dohoda o skončení pracovného pomeru daná žalobcovi je neplatná a iné, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2222,71 eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 20.06.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 454,49 eur od 20.06.2019 do 07.10.2022 a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.08.2019, sa žalobca domáhal určenia, že Dohoda o skončení pracovného pomeru daná žalobcovi listom žalovanej organizácie zo dňa 17.06.2019 je neplatná a pracovný pomer žalobcu skončil okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 69 ZP dňom prevzatia, teda 20.06.2019, kedy žalovaná strana toto prevzala, žalovaná organizácia je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania ako aj zvyšnú časť nevyplatených častí mzdy za mesiace 3,4,5,6 roku 2019, ako i náhradu mzdy v sume priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov po okamžitom skončení pracovného pomeru podľa § 69 ods. 4 ZP, ako aj úroky z omeškania.

1.1. Žalobu zdôvodnil tým, že dňa 28.06.2019 mu poštou žalovaný doručil okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré nazval dohodou o skončení pracovného pomeru. Táto dohoda podľa žalobcu nemala náležitosti nielen dohody o skončení pracovného pomeru, ale i oznámenia o skončení pracovného pomeru podľa § 72 Zákonníka práce. S touto dohodou nesúhlasil a preto ju nepodpísal. Nakoľko právny úkon nebol urobený predpísanou formou podľa § 17 ods. 2 Zákonníka práce, považoval ju za neplatnú. Podľa žalobcu pracovný pomer bol ukončený podľa § 79 Zákonníka práce dňa 02.07.2019. Okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré podal, prevzal žalovaný dňa 20.06.2019 a on prevzal Dohodu o skončení pracovného pomeru až dňa 28.06.2019. Žalovaný nepodal žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Žalovaného viac krát žiadal o evidenciu pracovného času, o nahliadnutie do mzdových podkladov, z ktorých mu bola vypočítaná mzda, čím mu bolo sťažené podanie žaloby, nakoľko nevedel presne vyčísliť výšku škody, koľko mu zamestnávateľ nevyplatil na príplatkoch za nočnú prácu, za prácu vo sviatok, v sobotu, nedeľu a za nadčas.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 05.09.2019 s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný uzatvoril so žalobcom pracovnú zmluvu dňa 18.03.2019, pričom v čl. 2 dotknutej pracovnej zmluvy sa okrem iného uvádza, že žalovaný so žalobcom dohodol skúšobnú dobu v trvaní troch mesiacov. Žalovaný písomným prejavom vôle dňa 17.06.2019, ktorý nazval dohoda o skončení pracovného pomeru oznámil žalobcovi, že podľa § 72 ods. 1 ZP s ním končí pracovný pomer uzavretý pracovnou zmluvou zo dňa 18.03.2019, a to dňom 17.06.2019, pričom žalobca prevzal dotknuté oznámenie o skončení pracovného pomeru dňa 28.6.2019. Podľa § 72 ods. 2 ZP, písomné oznámenie o skončení pracovného pomeru sa má doručiť druhému účastníkovi aspoň tri dni pred dňom, keď sa má pracovný pomer skončiť, pričom však nedodržanie tejto lehoty nespôsobuje neplatnosť tohto zrušovacieho prejavu, keďže toto písomné oznámenie má len poriadkový charakter (v písomnej pracovnej zmluve uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom sa účastníci tejto písomnej pracovnej nedohodli o tom, že oznámenie o skončení pracovného pomeru sa doručí druhej strane najneskôr tri dni pred dňom, kedy sa má pracovný pomer skončiť). Podľa § 15 ZP prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom. Podľa uvedeného ustanovenia sa právnym úkonom rozumie právne relevantný prejav vôle, t.j. taký prejav vôle, ktorý smeruje k vzniku, zmene, alebo zániku práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom vôle spájajú, pričom znakmi charakterizujúcimi právny úkon sú existencia vôle, prejav tejto vôle, a existencia právnymi predpismi ustanovených právnych následkov prejavu vôle. Platnosť právneho úkonu je okrem iného tiež podmienená zrozumiteľnosťou a určitosťou prejavu vôle, pričom zrozumiteľným je taký prejav vôle, ktorý vo vzťahu k účastníkom právneho vzťahu je objektívne, t.j. všeobecne pochopiteľný, bez ohľadu na to, či tento prejav aj skutočne pochopia tak, ako ho interpretoval jeden z nich, a to bez ohľadu na to, ako je tento právny prejav vôle nazvaný. Určitým prejavom vôle účastníka právneho vzťahu sa rozumie taký prejav, ktorý si z hľadiska jeho obsahu vnútorne neodporuje (nie je rozporný), alebo ako prípadný rozpor možno odstrániť jednoduchým vysvetlením (výkladom). Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je preto možné konštatovať, že skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného podľa § 72 ods. 1 ZP je bezpochyby takým prejavom vôle, ktorý je bezvadný, a teda platný, a ktorý je v súlade s dobrými mravmi, keďže žalovaný postupoval v súlade práve s § 72 ods. 1 ZP, ako aj s obsahom pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný pokladal tvrdenia žalobcu v žalobe v tomto smere za právne irelevantné a zavádzajúce. S prihliadnutím na vyššie uvedené konštatovania, žalovaný pokladal všetky tvrdenia žalobcu v žalobe o nevyplatenej časti mzdy za obdobie 3/2019, 4/2019, 5/2019 a 6/2019 za neopodstatnené a v celom rozsahu takto uplatnený nárok neuznal (žalobca žiadnym spôsobom bližšie v žalobe nešpecifikoval z čoho pozostáva jeho nárok na vyplatenie časti mzdy za obdobie 3/2019, 4/2019, 5/2019 a 6/2019, a aká je výška tohto nároku). Žalovaný taktiež s prihliadnutím na vyššie uvedené konštatovania v celom rozsahu neuznal žalobcom uplatnený nárok na vyplatenie náhrady mzdy v sume priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov, z titulu jeho okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 69 ZP. Žalovaný naopak od žalobcu tvrdil, že tomuto bol a jeho mzda za jeho obdobie 3/2019, 4/2019, 5/2019 a 6/2019, vrátane preplatenia adekvátnej časti dovolenky riadne vyplatená, čo preukazoval priloženými listinnými dôkazmi, ktoré tvorili prílohu vyjadrenia, a ktorými boli mzdový list 2019 na meno A. B., výplatné listiny za dotknuté obdobie, a výpisy z účtu žalovaného.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril s tým, že ako uviedol vo vyjadrení žalovaný, pracovný pomer podľa § 72 ZP možno ukončiť len v skúšobnej dobe, on prevzal toto oznámenie dňa 28.06.2019, teda 9 dní po ukončení skúšobnej doby, ktorá skončila 19.06.2019 a preto tvrdenie , že pracovný pomer sa môže ukončiť bez uvedenia dôvodu ako aj to že nebolo dohodnuté v pracovnej zmluve doručenie ukončenia pracovného pomeru aspoň tri dni vopred pri ukončení v skúšobnej dobe je v takomto prípade právne relevantné. Žalovaný mohol ukončiť pracovný pomer v skúšobnej dobe do 19.06.2019 a podľa povinnosti žalovaného doručiť túto jeho písomnosť by sa splnila, len čo zamestnanec písomnosť prevezme alebo len čo ju poštový podnik vrátil zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne. Teda podľa tohto piati že žalovaný ak chcel skončiť pracovný pomer skúšobnej dobe, tak mal za povinnosť ho doručiť do dňa 19.6.2019. Zároveň poukázal na to, že z predĺžených dôkazov (výplatné pásky) bolo zrejmé, že na dôkazoch bolo vidno, že mu nebola vyplatená ani jedna hodina nadčasu, príplatku za nočnú príplatku za sviatok, príplatku za prácu v sobotu a príplatku za prácu v nedeľu. Tieto mali byť vyrátavané z evidencie pracovného času a pretože mu ich doposiaľ nepredložil i napriek tomu, že ho už dvakrát písomne doporučenou poštou toto žiadal.

4. Žalobca podal dňa 24.01.2020 návrh na zmenu žalobného návrhu, doplnenie návrhu v ktorom uviedol, že podávam návrh – žiadosť o zmenu žalovaného návrhu v tejto časti na „ Určenie, že pracovný pomer Okamžitým skončením pracovného pomeru podľa §-u 69 ZP dňom 20.6.2019. Tento návrh opieral o dôkaz toho, že Okamžité skončenie pracovného pomeru podľa §-u 69 ZP bolo doručené ako prvé, nebolo namietané a preto je platné. Žalovaný svojim konaním sa správa tak, že skončenie pracovného pomeru bez vyslovenia voči nemu ignoruje a považuje jeho skočenie pracovného pomeru za platné a to tým, že vystavil zápočtový list v ktorom uviedol dátum ukončenia pracovného pomeru 17.7.2019, čo oznámil i Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Žalovaný vôbec nenamietal okamžité skončenie pracovného pomeru podľa §-u 69 ZP, nepodal žalobu o neplatnosť tohto skončenia pracovného pomeru, nenamietal písomne poštou skončenie pracovného pomeru podľa §-u 69 ZP. Svoju žalobu doplnil o nárok na náhradu škody za nevrátené osobné veci v hodnote cca 50 eur, ktoré si zabudol v kamióne dňa 16.06.2019 a ktoré žiadal vrátiť od žalovaného. Ďalej žiadal, aby bol súdom žalovaný zaviazaný o doplatenie dlhu na Všeobecnej zdravotnej starostlivosti , Sociálnej poisťovne za obdobie od 17.06. do 20.06.2019, nárok na náhradu škody tým, že pomerne dosť často pracoval nočnú prácu, pri ktorej sa mu zhoršil zrak. Pred nástupom do zamestnania bol žalovaný povinný vykonať lekársku preventívnu súvislosti s nástupom do práce a hlavne v súvislosti s tým či teda som mohol aj nočnú prácu. Toto neurobil čím porušil zákon a mňa tým obral o nároky sa s týmto spájali. Žiadal, aby bol žalovaný súdom zaviazaný mu predložiť pred rozhodnutím súdu účtovné doklady, aby mohol presne vyčísliť, čo bola nevyplatená mzda, čo diéty a žiadal i o zaplatenie zvyšku dovolenky.

5. Žalobca na pojednávaní dňa 11.02.2020 upresnil svoju žalobu s tým, že žiadal súd, aby rozhodol, že :
Dohoda o skončení pracovného pomeru daná žalobcovi listom žalovanej organizácie zo dňa 17.06.2019 je neplatná a pracovný pomer žalobcu skončil okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 69 dňom prevzatia teda 20.06.2019, kedy žalovaná strana toto prevzala.
Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú časť nevyplatených častí mzdy a diét za mesiace 3,4,5,6 / 2019 v sume 911,84 Eur so 6 % úrokom z omeškania od 20.06.2019 do zaplatenia.
Žalovaný je povinný zaplatiť náhradu mzdy v sume 1460,-Eur so 6 % úrokom z omeškania od 20.06.2019 do zaplatenia, podľa § 69 ods. 4.
Žalovaný je povinný zaplatiť náhradu za dovolenku v sume 308,22 Eur so 6 % úrokom z omeškania.
Žalovaný je povinný po skončení súdneho pojednávania, ak bude rozhodnuté v prospech žalobcu, ak bude okamžité skončenie pracovného pomeru uznané za právoplatné, aby tieto skutočnosti žalovaný oznámil poisťovni ku ktorému dňu skončil pracovný pomer, tak isto i všeobecnej zdravotnej poisťovni a sociálnej poisťovni.
Žalovaný je povinný mi sprístupniť mzdové doklady.
Žalovaný je povinný zaplatiť náhradu škody z titulu nemajetkovej ujmy v sume 1000,-Eur.
Následne uviedol, že do pracovného pomeru nastúpil na základe inzerátu, kde bolo sľúbených 730 Eur netto, 52 Eur diéty denne. Inzerát bol podaný predtým, ako nastúpil 19.03.2019. Na začiatku pracovného pomeru sa mu žalovaný javil, že je čestný a postupne zisťoval, že je v spolupráci s bývalým zamestnávateľom Eurokam a týmto ovplyvňovaním sa rozhodol ho prepustiť bez toho, že by porušil pracovnú disciplínu. Nastúpil tak, že bola dohoda, dva týždne v práci, týždeň doma, 960 Eur brutto, 730 netto mesačne. Po nástupe na poslednú pracovnú cestu bol dohodnutý so žalovaným, že ide na 2 týždne ako vždy. Počas tohto ho žalovaný uprosil, aby zostal dlhšie, lebo druhý vodič nastúpil tesne potom, ako bol v práci nebolo možné nastúpiť k pravidelnému striedaniu i keď to odmietal s tým súhlasil. Z dvoch týždňov sa stalo to, že zostal v práci do 19.06.2019, i keď boli ústne dohodnutí, že týždeň pred 17.06. sa pracovná cesta ukončí a budem vystriedaný, čo sa nestalo. Žalovaný, keď sa skončil pracovný pomer a doručil mu okamžité skončenie, toto mu bolo dourčené ako prvé, toto nenamietal, boli naplnené zákonné podmienky skončenia podľa ZP. Okamžité zrušenie mu doručil zákonnou cestou doporučene, čím sa naplnil § 38 ZP. Pokiaľ chcel žalovaný, aby okamžité zrušenie bolo neplatné, mohol a mal ho namietať. Toto neurobil ani pri vyjadrení advokáta do spisu. Keď 28.06.2019 obdŕžal dohodu o skončení PP, ktorá je nezákonným spôsobom spísaná, lebo podanie nemôže byť dohoda a i oznámením je to neprípustné podľa ZP. Dohoda bola bez jeho podpisu a ak nie je dohoda podpísaná, je neplatná. V skončení OZ žiadal i výplatu náhrady mzdy, čo žalovaný odmietol a na toto nereagoval. Počas PP ho žalovaný nútil na jazdu na magnet, čo sa mu neevidovalo do výkonu práce, čím ho okradol o ďalšiu časť mzdy, každá hodina mala byť vyplatená, každá jazda nebola digitálne zaznamenaná, čo bolo následne preukázané. V správe IP z Trenčína táto časť tam nie je zachytená, nedá sa to takto zistiť. K jazde na magnet uviedol, že to zapisoval do záznamu, do výkazu práce a žiadal preložiť všetky výkazy práce, ktoré zaznamenával počas pracovného pomeru.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že všetko je klamstvo a výmysel. Postupoval tak, aby bola žalobcovi daná výpoveď v rámci zákona. Jazda magnetom je výmysel, žalobca im odmietol dať karty a odmietol k ním prísť podpísať výpoveď.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán, výsluchom svedkyne F. C., oboznámením sa s listinnými dôkazmi Oznámením o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 16.06.2019 (čl. 14-15), Dohoda o skončení pracovného pomeru (čl. 16, 54),Potvrdenie o zamestnaní (čl. 17), Potvrdenie Sociálnej poisťovne (čl. 29-30), výplatné lístky za mesiace 3-6/2019 (čl. 31-35, 56,58,61,63), výpis z obchodného registra žalovaného (čl. 52), Pracovnú zmluvu zo dňa 18.03.2019(čl.53), mzdový list za rok 2019 (čl. 55), výpis z účtu o platbách (čl. 57,59-60,62,64-65), SMS komunikácia (čl. 90-99), výkaz práce vodiča - mesačný od 19.03.2019 0:00 do 17.06.2019 13:10 (čl. 124-125), Odpoveď na podnet zo dňa 26.09.2019 (čl. 128-131),výpočet mzdy, nárokových príplatkov za prácu nadčas, vo sviatok, v sobotu a nedeľu (čl. 133-134), doklad o doručení Dohody o skončení pracovného pomeru žalobcovi dňa 28.06.2019 (čl.138), spis Inšpektorátu práce Nitra č. IPNR/IPNR_OPPV/KON/2019/3650 (čl. 162-163), spis Okresného úradu Topoľčany č. OU-TO-OVVS-2019/009223, č. OU-TO-OVVS-2019/009221 (čl. 164), znaleckým posudkom znalkyne G. A. A. č. 10/2022, bankovým prevodom zo dňa 07.10.2022 a zistil nasledovný skutkový stav:

7.1. Dňa 18.03.2049 uzatvoril žalobca so žalovaným pracovnú zmluvu s dohodnutými podmienkami v bode 1. nástupom práce dňa 19.03.2019, bode 2. na dobu neurčitú, so skúšobnou dobou 3 mesiace, bod 3 na prácu vodiča kamióna s pracovnou náplňou – riadenie motorového vozidla, čerpanie pohonných hmôt, udržiavanie interiéru a exteriéru vozidla, v bode 4. S miestom výkonu práce územie SR, územie EU, mesačnou mzdou 960eur vo výplatnom termíne 25 deň v mesiaci, so zaradením do 3 stupňa náročnosti práce, v bode 5 s priemerným pracovným časom 40 hodín týždenne.

7.2. Dňa 17.06.2019 vystavil žalovaný Dohodu o skončení pracovného pomeru, podľa ktorej sa mal pracovný pomer uzavretý medzi žalobcom a žalovaným pracovnou zmluvou zo dňa 19.03.2019 skončiť dňom 17.06.2019 z dôvodu : v skúšobnej dobe por. 72 ZP. Dohoda bola podpísaná konateľom žalovaného. Žalobca prevzal skončenie pracovného pomeru poštou dňa 28.06.2019 (čl. 138).

7.3. Dňa 20.06.2019 (čl.13) prevzal žalovaný Oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru, ktorým oznámil žalobca, že z dôvodu nevyplatenia časti mzdy za mesiac marec, apríl sa rozhodol skončiť pracovný pomere v lehote 1 mesiaca odo dňa, keď sa dozvedel o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle § 69 ods. 1 zákonníka práca, pretože mu žalovaný ako zamestnávateľ nevyplatil časti mzdy do 15 dní po uplynutí ich splatnosti, dohromady tieto časti určil sumou cca 600-1.000eur a zároveň vyzval žalovaného, aby mu náhradu mzdy podľa § 69 ods. 4 ZP v sume 960eur x 2 zaslal v lehote 15 dní od doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru na jeho účet s tým, že pracovný pomer končí dňom, ktorým bolo žalovanému okamžité skončenie doručené bez ohľadu na to, čo v ňom bol určený konkrétny deň. V poslednej časti žalobca uviedol, že dopísal dodatok dňa 17.06.209 : „Dnešného dňa som priviezol os mol vozidlo To 089 E.B pred váš dom kde pracovnú cestu a pracovný čas som ukončil v čase o 12.20 hod s vami som sa osobne nestretol z toho dôvodu, aby Ste mi nedali do rúk ukončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Sami Ste mi do Telefónu povedali, že sa firma takto pripravila a rozhodla, že teda budem môj pracovný pomer ukončený. A vaše arogantné a ponižujúce správanie v posledných dňoch ma o tom len presvedčilo, že ste chceli so mnou rozviazať pracovný pomer.“

7.4. Oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru doručoval žalobca osobne dňa 20.06.2019 (čl.15) a podľa poznámky na doklade bolo odovzdávané pri preberaní motorového vozidla H. XXX H. p. C., ktorá odmietla prevziať a podpísať.

7.5. Žalovaný vystavil Potvrdenie o zamestnaní (zápočtový list) dňa 17.06.2019 (čl. 17) s uvedením doby pracovného pomeru žalobcu od 19.03.2019 do 17.06.2019 a dôvodom skončenia pracovného pomeru – v skúšobnej dobe.

7.6. Sociálna poisťovňa dňa 02.07.20109 (čl. 29-30) oznámila žalobcovi, že zamestnávateľ oznámil prihlásenie pracovného pomeru dňom 18.03.2019 a odhlásenie dňom 11.06.2019.

7.7. Výplatným lístkom za mesiac 3/2019 bola vyplatená žalovanému mzda vo výške 350,97 eur, odpracovaných 9 dní, odpracované hodiny 72, priemer dovolenka 5,6818, základný zmluvný plat 960 eur, základná mzda 411,43 eur, celková cena práce 556,23eur, čistá mzda 350,97 eur, poukázaná na účet dňa 17.04.2019 (čl. 57).
Výplatným lístkom za mesiac 4/2019 bola vyplatená žalovanému mzda vo výške 735,75eur, odpracovaných 20 dní, odpracované hodiny 160, platené sviatky 2 dni, odpracované dni celkom 22, priemer dovolenka 5,8594, základný zmluvný plat 960 eur, základná mzda 960 eur, celková cena práce 1.297,92 eur, čistá mzda 735,75eur, poukázaná na účet dňa 17.05.2019 v sume 730 eur (čl. 62).
Výplatným lístkom za mesiac 5/2019 bola vyplatená žalovanému mzda vo výške 735,75eur, odpracované 21 dní, odpracované hodiny 168, platené sviatky 2 dni, odpracované dni celkom 23, priemer dovolenka 5,8594, základný zmluvný plat 960 eur, základná mzda 960eur, celková cena práce 1.297,92 eur, čistá mzda 735,75eur, poukázané na účet dňa 18.06.2019 v sume 630 eur (čl. 59), dňa 19.06.2019 v sume 100 eur(čl. 60).
Výplatným lístkom za mesiac 6/2019 bola vyplatená žalovanému mzda vo výške 429,19eur, odpracované dní 6,5, odpracované hodiny 52, dovolenka 4,5 dňa, priemer dovolenka 5,8594,nárok na dovolenku 4,5, čerpaná dovolenka 4,5, zostatok 0, základný zmluvný plat 960 eur, základná mzda 312 eur, náhrada za dovolenku 210,94 eur, celková cena práce 706,97 eur, čistá mzda 429,19 eur, poukázané na účet dňa 17.07.2019 (čl. 64).
Dňa 05.09.2019 bola žalobcovi poukázaná na účet žalovaným suma 11,50eur ako vyrovnanie doplatku.

7.8. Podľa výpisu SMS správ z banky I. boli poukázané na účet žalobcu od žalovaného sumy:
Dňa 19.06.2019 vo výške 630 eur (čl. 90), 28.05.2019 vo výške 940eur (čl. 91), dňa 09.4.2019 vo výške 600eur (čl.92), dňa 18.04.2019 vo výške 350,97eur (čl. 93), dňa 26.04.2019 vo výške 24 eur (čl. 94), dňa 20.05.2019 vo výške 730 eur (čl. 95),20.06.2019 vo výške 100 eur (čl. 96), dňa 27.06.2019 vo výške 988 eur (čl. 97), dňa 18.07.2019 vo výške 429,19 eur (čl. 98), dňa 26.07.2019 vo výške 884 eur (čl. 99).

7.9. Podľa Výkazu práce vodiča od 19.03.2019 0:00 do 17.06.2019 13:10 (čl. 124-125), žalobca odpracoval:
marec 2019 2 v dňoch 21.03.2019 – 23.03.2019, 25.03.2019 – 30.03.2019 - doba riadenia: 50:56hod, iné práce 10:14 hod., pohotovosť 0:00 hod., bezpečnostné prestávky 6:00hod., dovolenka 0:00 hod., choroba 0:00 hod., celkom odpracovaná doba 61:10 hod., z toho v nočnej práci 22:57hod., z toho sobota 16:12 hod, nedeľa 0:00 hod..
apríl 2019 v dňoch doba 01.04.2019 – 5.04.2019, 07.04.2019-13.04.2019, 24.04.2019-27.04.2019, 29.04.2019-30.04.2019 dobu riadenia: 94:50hod, iná práce 19:41hod., pohotovosť 0:00 hod., bezpečnostné prestávky 9:00 hod., dovolenka 0:00 hod., choroba 0:00 hod., celkom odpracovaná doba 114:31hod., z toho v nočnej práci 26:02hod., z toho sobota 9:02hod., nedeľa 5:48hod.,
máj 2019 v dňoch 01.05.2019-09.05.2019, 22.05.2019-31.05.2019 doba riadenia: 98:39hod, iná práca 35:57hod., pohotovosť 0:01 hod., bezpečnostné prestávky 11:15hod., dovolenka 0:00 hod., choroba 0:00 hod., celkom odpracovaná doba 134:36 hod., z toho v nočnej práci 47:13 hod., z toho sobota 9:59hod, nedeľa 15:52hod.,
máj 2019 v dňoch 01.06.2019-14.06.2019, 16.06.2019 doba riadenia: 58:57hod, iná práce 41:30hod., pohotovosť 0:00 hod., bezpečnostné prestávky 5:15hod., dovolenka 0:00hod., choroba 0:00hod., celkom odpracovaná doba 100:27 hod., z toho v nočnej práci 37:34hod., z toho sobota 11:34hod., nedeľa 18:07hod.
jún 2019 doba riadenia: 58:57 hod, iná práca 55:20hod., pohotovosť 0:00 hod., bezpečnostné prestávky 5:15hod., dovolenka 0:00 hod., choroba 0:00hod., celkom odpracovaná doba 119:32 hod., z toho v nočnej práci 46:26 hod., sobota 11:50hod., nedeľa 18:45hod., sviatky 0:00 hod.

7.10. Z dokladov v spise Inšpektorátu práce Nitra č. IPNR/IPNR_OPPV/KON/2019/3650 (čl. 162-163) bolo zistené z pripojených dokladov predložených žalovaným:
Čerpanie dovolenky žalobcom 4,5 dňa v mesiaci jún 2019,
Vyplatené sumy podľa výpisov vložených súd na účet žalobcu v I. F. C. dňa 26.07.2019 v sume 884Eur, dňa 27.06.2019 v sume 988eur, dňa 28.05.2019 v sume 940eur, dňa 08.04.2019 v sume 600 eur, dňa 26.04.2019 v sume 24eur, osobne prevzaté dňa 09.05.2019 žalobcom ako záloha 100eur, t.j. spolu vo výške 3.436 eur.
Protokol č. INA-61-13-2.3/P-E22,24,27,A25-19 zo dňa 26.09.2019 zo záverov ktorého vyplynulo v jednotlivých bodoch:

6. zamestnávateľ nedoručil zamestnancovi (žalovanému) písomnosť týkajúcu sa skončenia pracovného pomeru (potvrdenie o zamestnaní, dohodu o skončení pracovného pomeru) doručovanú poštovým podnikom doporučene na doručenku s poznámkou do vlastných rúk, čím porušil § 38 ods. 2 Zákonníka práce, doklady boli zasielané poštovým podnikom ako 1. Trieda - písomné oznámenie o skončení pracovného pomeru,
7. nedoručil zamestnancovi spravidla aspoň tri dni pred dňom, keď sa má pracovný pomer skončiť, čím porušil §72 ods. 2 Zákonníka práce,
8. neviedol evidenciu pracovného času porušil § 99 Zákonníka práce, kontrolovaný subjekt nepredložil evidenciu pracovného času vedenú v zmysle § 99 Zákonníka práce - z tlačového výstupu TAGRA, pri stiahnutí údajov z kariet vodičov, vyplynulo, že vodiči mali odpracovanú dobu nižšiu ako je uvedené na výplatných páskach, kde je uvedená iná vyššia odpracovaná doba. Na čas odpracovanej doby mimo odpracovanej doby vedenia vozidla, tiahnutého z kariet vodičov nie je vedená evidencia pracovného času,
9. zamestnávateľ neposkytol žalobcovi v období apríl a máj 2019 vykonanú časť mzdy, čím porušil § 118 ods. 1 Zákonníka práce – predložených dokladov bolo žalobcovi vyplatené 730 eur a podľa zúčtovanej mzdy malo byt vyplatené 755,15 eur, za mesiac máj 2019 bolo vyplatené 730 eur a podľa zúčtovanej mzdy malo byť vyplatené 735,70 eur a dňa 5.9.2019 bolo žalobcovi poukázané na účet 11,50 eur doplatok mzdy za mesiac apríl a máj 2019,
10. nebola vo výplatnom termíne uhradená mzda za jún 2019, bola vyplatená 17.07.2019.
11. žalovaný neposkytol žalobcovi období marec, apríl 2019, popri dosiahnutej mzde za každú hodinu práce v sobotu mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 25% minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu, čím porušil §122a ods. 1 Zákonníka práce v nadväznosti na §252m písm. bod 1 Zákonníka práce,
12. v období máj, jún 2019 neposkytol žalovaný zvýhodnenie najmenej v sume 50 % minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu, čím porušil § l22a ods, 1 Zákonníka práce,
13. v období apríl 2019 neposkytol žalovaný popri dosiahnutej mzde za každú hodinu práce v nedeľu mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 50 % minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného čím porušil §122b ods. 1 Zákonníka práce v nadväznosti na §252m písm. b) bod. 1 Zákonníka práce,
14. v období máj, jún 2019 neposkytol žalovaný žalobcovi popri dosiahnutej mzde za každú hodinu práce v nedeľu zvýhodnenie najmenej v sume 100 % minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu, čím porušil §122b ods. 1 Zákonníka práce,
15. v období marec, apríl 2019 neposkytol žalovaný žalobcovi za nočnú prácu popri dosiahnutej mzde za každú hodinu nočnej práce mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 30 % minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu, čím porušil § 123 ods. 1 Zákonníka práce
16. v období máj, jún 2019 neposkytol za nočnú prácu popri dosiahnutej mzde za každú hodinu nočnej práce mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 40 % minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu, čím porušil § 123 ods. 1 Zákonníka práce,
17. v období máj 2019 neposkytol žalovaný žalobcovi za prácu vo sviatok mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 100% jeho priemerného zárobku, čím porušil § 123 ods. 1 Zákonníka práce,
18. žalovaný pri vyúčtovaní mzdy nevydal žalobcovi za marec až jún 2019 doklad obsahujúci najmä údaje o jednotlivých zložkách mzdy, o jednotlivých plneniach poskytovaných v súvislosti so zamestnaním, o vykonaných zrážkach zo mzdy a celkovej cene práce, čím porušil § 130 ods. 5 Zákonníka práce – Kontrolovaný subjekt do ukončenia výkonu inšpekcie práce nepreukázal vydanie dokladov o jednotlivých zložkách mzdy-výplatné pásky,
bolo nariadené odstrániť zistené nedostatky v bodoch 9-18 v lehote do 7 dní od prevzatia protokolu a uložená povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin v bodoch 6-11, 12-18 bezodkladne od prevzatia protokolu a doručiť inšpektorátu práce písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a o odstránení nedostatkov v lehote do 3 dní po uplynutí lehoty na ich odstránenie.

7.11. Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia Účtovníctvo a daňovníctvo č. 10/2022 G. A. A. vyplynulo, že hrubá mzda a ostatné nároky žalobcu mali byť vyššie za marec 2019 o 37,62eur, za apríl 2019 o 40,67eur, za máj 2019 o 249,80eur a za jún 2019 o 129,26eur, celkom vo výške 457,35eur.

7.12. Z Detailu pohybu Tatra banky a.s. zo dňa 07.10.2022 vyplynulo, že bol žalobcovi poukázaný doplatok mzdy podľa znaleckého posudku za 3,4,5,6/2019 v sume 457,35eur.

7.13. Svedkyňa F. C. na pojednávaní uviedla, že žalobca vo firme pracoval od 19.03.2019, od začiatku dobre, po čase začal robiť podľa seba, akoby mu firma patrila a riadil ju. Bola poverená konateľom s ním skončiť pracovný pomer a oznámiť to. Telefonicky mu oznámila, že sa firma rozhodla skončiť s ním pracovný pomer v skúšobnej dobe, s čím nesúhlasil. Bránil sa stretnutiu a preto mu to poslala poštou 17.06.2019 a to skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe.

8. Rozsudkom č.k. 8Cpr/12/2019- 447 zo dňa 08.11.2022 určil, že Dohoda o skončení pracovného pomeru daná žalobcovi listom žalovaným zo dňa 17.06.2019 je neplatná a pracovný pomer žalobcu skončil okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 69 Zákonníka práce dňom prevzatia, teda 20.06.2019, kedy žalovaná strana toto prevzala a vo zvyšku súd žalobu zamietol. Voči rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

9. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 7CoPr/4/2023-759 zo dňa 25.04.2024 rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II. v časti o zaplatenie nevyplatenej mzdy a cestovných náhrad vo výške 457,35 eura, o oznamovacej povinnosti žalovaného, o povinnosti žalovaného na sprístupnenie mzdových dokladov a o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 eur potvrdil a vo zvyšnej časti zamietajúceho výroku II., a to v rozsahu zamietnutia žaloby na zaplatenie sumy nad 457,35 eura s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 911,84 eura od 20.06.2019 do zaplatenia, zaplatenia náhrady mzdy vo výške 1 460 eur s príslušenstvom a zaplatenia náhrady za dovolenku, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Súd vyzval žalovaného výzvou zo dňa 30.07.2024, ktorú prevzal dňa 15.08.2024 o predloženie dôkazov a vyjadrenie, či vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 8.11.2022 č.k. 8Cpr/12/2019-447, ktorým bolo určené, že pracovný pomer žalobcu so žalovaným bol skončený podľa § 69 ZP dňa 20.06.2019 bola žalovanému vyplatená náhrada mzdy podľa § 69 ods. 4 ZP vo výške mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov (bod 29. rozsudku KS v Nitre zo dňa 25.04.2024 č.k. 7CoPr/4/2023-759), ak áno v akej výške a kedy, pokiaľ nie, či rozporuje uplatnenú výšku náhrady mzdy v sume 1460eur, aby uviedol v akej výške nárok žalobcu nerozporuje s pripojením príslušných listín na výpočet nároku na náhradu mzdy, či bol odstránený nedostatok uvádzaný v Protokole Inšpektorátu práce Nitra zo dňa 26.09.2019 týkajúci sa neevidovania pracovného času zamestnávateľom u žalobcu (bod. 24 rozsudku KS v Nitre) a vysvetlil rozpory vo výkazoch vodiča a výplatných páskach, keďže v súdnom spise sa nachádza mesačný výkaz z karty vodiča, ktoré bolo stiahnuté IP Trenčín (čl. 124, 406 spisu + pripojený spis IP).

11. Žalovaný sa k výzve nevyjadril a nedoložil požadované doklady.

12. Právne posúdenie veci:

12.1. Zamestnávateľ je povinný poskytnúť zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu. (§ 118 ods. 1 Zákonníka práce, ďalej len „ZP“)

12.2. Za prácu nadčas patrí zamestnancovi dosiahnutá mzda a mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 25% jeho priemerného zárobku. (§ 121 ods. 1 veta prvá ZP)

12.3. Za prácu vo sviatok zamestnancovi patrí dohodnutá mzda a mzdové zvýhodnenie najmenej 100% jeho priemerného zárobku. Mzdové zvýhodnenie patrí aj za prácu vykonávanú vo sviatok, ktorý pripadne na deň nepretržitého odpočinku zamestnanca v týždni. (§ 122 ods. 1ZP)

12.4. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. (§ 149 CSP)

12.5. Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (§ 151 ods. 1 CSP)

12.6. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. (§ 150 ods. 1 CSP)

12.7. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. (§ 151 ods. 2 CSP)

12.8. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým s dokazovanie končí. (§ 154 CSP)

12.9. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. (čl. 8 CSP)

12.10. Zamestnanec, ktorý okamžite skončil pracovný pomer má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. (§ 69 ods. 4 ZP)

12.11. Zamestnancovi vzniká za podmienok ustanovených týmto zákonom nárok na
a) dovolenku za kalendárny rok alebo jej pomernú časť
b) dovolenku za odpracované dni,
c) dodatkovú dovolenku. (§ 100 ZP)

12.12. Za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky nemôže byť zamestnancovi vyplatená náhrada mzdy, s výnimkou, ak si túto dovolenku nemohol vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru. (§ 116 ods. 3 ZP)

13. Vzhľadom na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 7CoPr/4/2023-759 zo dňa 25.04.2024, predmetom konania zostal z pôvodne podanej žaloby nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.222,71 eur, ktorá pozostáva zo
sumy 454,49 eur s úrokom z omeškania 6 % ročne zo sumy 911,84eur od 20.06.2019 do zaplatenia, nakoľko z pôvodne žalovanej sumy bola uhradená suma 457,35eur, v tejto časti prvostupňový súd žalobu zamietol a Krajský súd v Nitre v tejto časti žalobu potvrdil;
sumy 1460eur s úrokom z omeškania 6 % ročne od 20.06.2019 do zaplatenia, ako náhradu mzdy podľa § 69 ods. 4 ZP;
sumy 308,22eur s úrokom z omeškania 6 % ročne od 20.06.2019 do zaplatenia, ako náhradu za dovolenku.

14. Žalovaný popieral nároky žalobcu v celom rozsahu, k svojmu tvrdeniu napriek výzvam súdu nepredložil žiadne dôkazy a ani nenavrhol ich zabezpečenie, čím nepreukázal svoje tvrdenie, že žalobca nemá nárok na uplatnené mzdové nároky, ku ktorým žalobca predložil listinné dôkazy, ktoré ako zamestnanec mal k dispozícií.

15. Ustanovenie § 150 zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom sporu uniesť bremeno. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To neplatí iba výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2). Nespornosť skutkového tvrdenia je daná buď de facto, alebo de iure. De facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo, ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie. De iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v § 151 ods. 1. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila), alebo, ak ho síce poprela, avšak neúčinne. Rozsudok v sporovom konaní (v zásade) zodpovedá tomu, čo strany sporu zhodne tvrdili (§186 ods. 2) a (v zásade) nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Súd však má možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie. Citované ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné

na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. V zmysle ust. § 319 ZP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V zmysle uvedeného ustanovenia súd nevykonáva sám zabezpečenie dôkazov za zamestnávateľa, ale ich môže vykonať iba na ochranu zamestnanca a bolo preto povinnosťou žalovaného ako zamestnávateľa predložiť dôkazy k nárokom žalobcu ktorých dôvodnosť namietal, túto povinnosť napriek poslednej výzve zo dňa 30.07.2024 nepredložil a vzhľadom k tomuto súd žalobe žalobcu v celom rozsahu (mimo uplatneného nároku na zaplatenie sumy 457,35 eur, uloženia povinnosti žalovanému po skončení súdneho pojednávania, ak bude rozhodnuté v prospech žalobcu, ak bude okamžité skončenie pracovného pomeru uznané za právoplatné, aby tieto skutočnosti žalovaný oznámil poisťovni ku ktorému dňu skončil pracovný pomer, tak isto i všeobecnej zdravotnej poisťovni a sociálnej poisťovni, aby mu žalovaný sprístupnil mzdové doklady a náhradu škody z titulu nemajetkovej ujmy v sume 1000,-Eur, o ktorých nárokoch bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 8Cpr/12/2019-447 zo dňa 08.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 7CoPr/4/2023-759 zo dňa 25.04.2024) vyhovel a zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi sumu 2222,71 eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 20.06.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 454,49 eur od 20.06.2019 do 07.10.2022 a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

16. Žalobca podaním zo dňa 07.11.2024 namietal zaujatosť sudkyne z dôvodu, že na ňu podal trestné oznámenie, k čomu priložil Oznámenie Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 23.10.2024, ktorým mu bolo oznámenie že jeho podanie bolo odovzdané na vybavenie Generálnej prokuratúre SR. S námietkou zaujatosti sa zaoberal Krajský súd v Nitre v bode 38 rozsudku č.k. 7CoPr/4/2023 zo dňa 25.04.2024 v ktorom konštatoval: „ V súvislosti so vznesenou námietkou zaujatosti žalobcu voči konajúcej sudkyni v podanom odvolaní, odvolací súd poukazuje na prípis Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12NcC/2/2022 zo dňa 27.01.2022, v ktorom sa krajský súd už raz s námietkou zaujatosti voči konajúcej sudkyni vysporiadal, a to tak, že na ňu neprihliadal, pretože bola vznesená po uplynutí 7 dňovej zákonnej lehoty. V súvislosti so vznesenou námietkou zaujatosti voči konajúcej sudkyni odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, ako opätovne konštatovať, že na ňu nie je možné podľa § 53 ods. 1 CSP prihliadať. Skutočnosti uvádzané žalobcom boli predmetom posudzovania prvej námietky zaujatosti voči konajúcej sudkyni krajským súdom už dňa 27.01.2022, kedy bolo konštatované, že námietka zaujatosti nebola podaná včas. V tentokrát posudzovanej námietke zaujatosti žalobca neuvádza nové skutočnosti na ktorých základe by sa mal odvolací súd zaoberať námietkou zaujatosti.“ Vzhľadom k tomu, že žalobca podal opätovne námietku zaujatosti po uplynutí 7 dní, odkedy sa o jej dôvodoch dozvedel (s poukazom na list OP Topoľčany zo dňa 23.10.2024 a podanie námietky zaujatosti dňa 07.11.2024), ako i k tomu, že táto námietka zaujatosti nebola bližšie zdôvodnená a neboli uvedené nové skutočnosti na základe ktorých by sa malo rozhodovať o námietke zaujatosti, súd na ňu neprihliadal.

17. Žalobca pred pojednávaním doručoval súdu elektronicky- mailom žiadosť o odročenie pojednávania s tým, že je na pracovnej ceste. Súd poukazuje na dva dôvody, pre ktoré jeho žiadosti o odročenie pojednávania nebolo možné vyhovieť
žiadosť bola zaslaná elektronicky bez autorizácie podpisu, ktorá nebola následne doručená súdu písomne § 125 ods. 1 CSP), súd preto na ňu neprihliadal,
žalobcovi bolo dňa 08.10.2021 doručené uznesenie č.k. 8Cpr/12/2019-18, ktorým mu bolo uložené, aby sa dostavoval na pojednávanie resp. si ustanovil zástupcu. S jeho námietkami o vykonaní pojednávania bez jeho prítomnosti sa zaoberal i Krajský súd v Nitre vo svojom rozsudku zo dňa 25.04.2024 č.k. 7CoPr/4/2023 v bode 27, kde konštatoval, že „ v ďalšom konaní, ak žalobca vopred oznámi počas ktorých týždňov bude prítomný na Slovensku, teda nespôsobí ďalšie odročenie pojednávania z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, súd môže nariadiť termín pojednávania tak, aby umožnil žalobcovi jeho účasť.“ Žalobca po doručení rozhodnutia Krajského súdu v Nitre neoznámil súdu počas ktorých týždňov bude prítomný na Slovensku, opätovne iba oznamoval pred pojednávaním, že je pracovne mimo Slovenska a preto súd pojednávanie neodročil a vo veci konal.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.